6/5/90

గుండె గుప్పెడంతే!

— వి.కె. చైతన్య

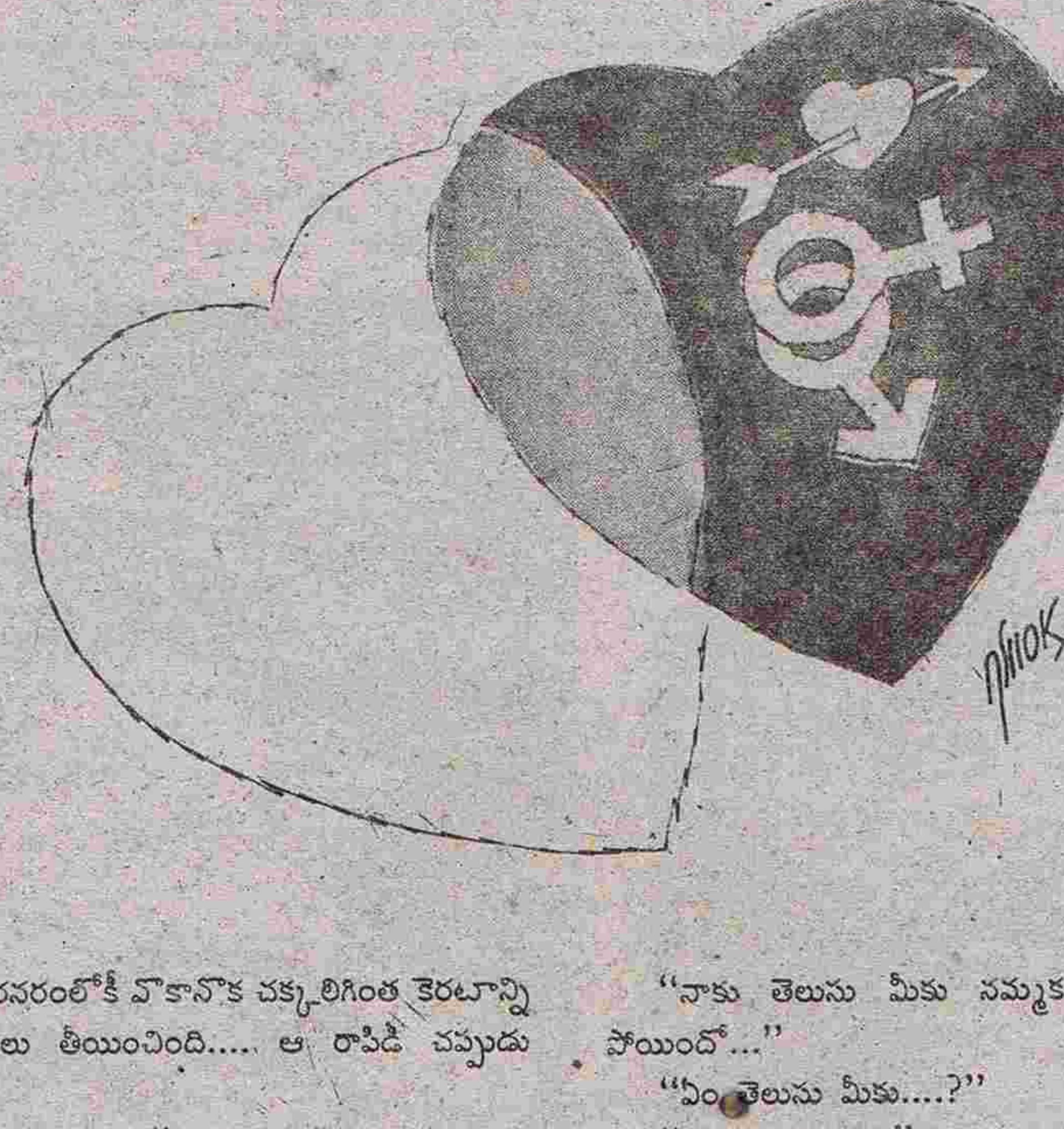

లావణ్య ఓ శిథిల శిల్పం. మనిషి కాటును మరువ లేక మానులా నిలిచిన ఆమె ముంగిట 'ప్రేమ' 'పెళ్ళి'ల పేరుతో కోరికలను పరిచాడు విశాల్. కానీ ఆమె కోరుకుంది తన మనసున మనసై నిలిచే మనిషిని. అందుకే....

ఆమె... లావణ్య!

నిజంగానే లావణ్యంగానూ.. దాంతో పోటీపడే అందంగానూ...ఉండే ఆవిడది ఐదడుగుల్ని మరో ఐదంగుళాలు పెంచే ఎత్తు.

గుండ్రటి మొహం.. బుద్ధుని కన్రెప్పలనీడల్లోని శాంతిని... దోసిళ్ళతో పట్టి తాగినట్టుండే ప్రశాంత సరోవరం!!

అసలు—

చక చకా కాలిక్యులేటర్ని ఆపరేట్ చేస్తూ అక్కౌంట్స్ చూసుకునే ఆవిణ్ణి చూస్తే అందాల వెన్నెల బొమ్మలోని చైతన్యపు మెరుపుల లేఖేమో అన్పించేలా ఉంటుంది!

అందరికీ మాట్లాడాలనిపించినా...

ఎవ్వర్నీకూడా మాటల జ్యూరిస్‌డిక్షన్లోకి రానివ్వని కంట్రోలింగేదో ఎదుటి మనిషిని నిలిపేస్తుంటుంది...!

అలాంటిది—

అదుగో ఆ ఎల్లల్నీ హద్దుల్నీ.. దాటుకుంటూ అధిగమిస్తూ వచ్చేస్తూ...

ఓ రోజన్నాడామెతో విశాల్....

"ఎంతైనా మీగుండె స్ట్రాంగండీ....!" అని.

నింపాదిగా చూసిందతనివైపు లావణ్య....

అయినా సరే ఆ చూపులో ఏం ఉందో తెలిసిపోయిందతనికి..

దటీజ్... తన చనువు ఆమెకిష్టంలేదని...

అయినా సర్లే...

ఆశల్నీ.. కోరికల్నీ.... కాంక్షల్నీ అంతీజీగా వదులుకునే రకం కాదతను...

అందుకే కొన్నాళ్ళ తర్వాత....

"మొన్న విజయవాడ వెళ్ళినప్పుడు, పనిబడి మీరు వర్క్ చేసిన ఆఫీసుకెళ్ళానండీ.."

అతని అంచనా తప్పుకాలేదు...

ఆ మాటతో తానూహించిన రెస్పాన్స్ తాలూకు ఉనికి దొరికింది లావణ్య కళ్ళల్లో...

అదిమిపెట్టిన భావాలూ, ఉద్వేగాలూ, సంఘర్షణలూ.... విస్ఫోటం చెందినట్టు...

పట్టుతప్పిన పిట్ట— మెత్తని రెక్కల్ని రెపరెపా కొట్టుకుంటోన్న భావ చిత్రాన్ని గీసిందా మాట లావణ్య కళ్ళల్లో!!

అద్గది..

అక్కడ.. అప్పట్నుంచే దొరికిపోతుందతని మాటలకి లావణ్య...

అలాంటి—

గంటలూ..

రోజులూ..

కదిలి కదిలి.. కడలి ఉప్పెన కెరటాల్లా మీదకు దుముకుతోంటే...

ఓ రోజు..

వూహు... ఓ సాయంత్రప్పూట...

....

* * *

"వూ.. చెప్పండి, ఏవిటో మాట్లాడాలీ మాట్లాడాలీ.. అంటున్నారు..."

లావణ్య అలా అడుగుతుంటే... నిజంగానే ఆవిడ గుండె స్ట్రాంగనిపించింది విశాల్‌కి...

దాంతోపాటు ఆశ్చర్యం...

ఇలా డైరెక్టుగా వచ్చి అటాక్ చేస్తుందేమో... అనేలాంటి భావం ఊహామాత్రంగా కూడా లేదేమో...

అల్లాంటిది...

.......?!

అయినా దాన్ని కనిపించనివ్వకుండా...

"థాంక్యూ, థాంక్యూ వెరీమచ్... యుగాంతానికి కరుణించేరు...

ఇదుగో అయిపోయింది, ఈ స్టేట్‌మెంట్‌కి చిన్న నోట్‌రాసి వచ్చేస్తున్నాను...."

అంటూనే రాయడం మొదలెట్టేశాడు విశాల్.

లావణ్య తన టేబిల్ దగ్గరకెళ్ళి అల్మైరా లాక్ సరిగ్గా చూసుకుని, టేబిల్‌మీద తన హేండ్ బేగ్ తీసుకుని వొచ్చేసరికి విశాల్ కూడా తనపని ముగించుకుని ఇవతలకొచ్చేశాడు...

పదినిమిషాలు తక్కువ ఆరైపోయింది.

స్కూటరు తీసుకువొచ్చి లావణ్య ముందాపేడు విశాల్...

"మీరు...?!"

"పర్లేదు.. మీతోనే వస్తాను...." నిస్సంకోచంగా అతని వెనక్కూచుంది.

"ఎక్కడికెళ్దాం...?"

కాస్త వెనక్కి తిరిగి అడిగేడు, అలా అడగడంలో లావణ్య నునుపైన పసిమి చెంపలకి విశాల్ గరుకుగడ్డం సన్నగా శబ్దం చేసుకుంటూ రాసుకుంది.

విశాల్ చెంపల్లోంచీ...

నరనరంలోకీ వొకానొక చక్కిలిగింత కెరటాన్ని పరుగులు తీయించింది..... ఆ రాపిడీ చప్పుడు కాదు

కొత్త స్పర్శ....!!

దాన్నో నిమిషంపాటు తనివిదీరా అనుభవించి...

"చెప్పరేం.. ఎక్కడికో... ఎక్కడికైతే బావుంటుందో....?"

సమాధానం చెప్పని లావణ్యని తనే అడిగేడు...

"ఎక్కడికైనా ఫర్లేదు. మీ ఇష్టం!"

అలా చెప్పడంలో ఏ ఫీలింగూ లేదు. మరీ అంత మెకానికల్‌గా చెబుతోంటే విశాల్‌కి కించిత్ డిసప్పాయింట్‌గా అనిపించింది...

అలా కాకుండా....

గుండ్రని పెద్దకళ్ళని సగం మేరా కప్పేసే కన్రెప్పల్ని టప టప లాడిస్తూ...

"ఎక్కడికా. ఎక్కడికో మీరే చెప్పండి విశాల్....!" అనో...

"వుహు... అటు కాదు, ఇటెళ్దామా...." అని సిగ్గుల ఎరుపు రేఖలు బుగ్గల్లోంచి పాకుతోండగా చెబితే ఎంత బాగుంటుందీ అనుకున్నాడు.

"పోనీ మీకభ్యంతరం లేకపోతే నా గదికెళ్దామా లావణ్యా.... అహ, మీకభ్యంతరం లేకపోతేనే.."

"సరే.."

నవ్వొచ్చింది లావణ్యకి. విశాల్ ఉలికిపాటు చూస్తోంటే...

అదుగో..

లావణ్య ఆమాట అనీ అనడంతోనే, ఇందాకట్నుంచీ నరనరంలోనూ సంకెళ్ళతో బంధించినట్టున్న హుషారు కట్టలు తెంచుకుందేమో..

అరవై స్పీడులో పరుగెత్తించి, ఐదు నిమిషాల్లో గదిముందాపేడు స్కూటర్ని విశాల్...

తాళం తీసుకుని లోనికెళ్ళారిద్దరూనూ...

రెండుగదుల పోర్షను...

ముందుగదిలో నాలుగైదు కుర్చీలూ— మధ్యలో టీపాయ్... రకరకాల పుస్తకాల్ని మోస్తూ కార్నర్‌లో టేబిల్. లోపలిగదిలోంచి ఓ మంచం కనిపిస్తోంది.

రూమంతా చిందరవందరగా ఉండి ముదిరిపోతోన్న బ్రహ్మచారిగదిలానే ఉంది.

"కూర్చోండి లావణ్యా....!

ఆవిడ కూర్చున్నాక. తలుపువేసి, కిటికీల కర్టెన్లు లాగి... లోనికెళ్ళి డ్రెస్ మార్చుకునొచ్చి లావణ్య పక్క కుర్చీలో కూర్చున్నాడు....

లావణ్య చాలా ప్రశాంతంగా ఉంది....

అసలేమాత్రమూ ఎక్సైట్‌మెంటూ లేకుండా!!

"మీకేవీ భయం అనిపించడంలేదా.... ఇలా ఒంటరిగా మగాడి గదికి చీకటవుతుండగా రావడం...."

"నాకా....?!"

చిన్నగా నవ్వింది లావణ్య....

మళ్లీ తనే....

"ఒకప్పుడు ఆ మనిషి మగా— ఆడా అనే క్లాసిఫికేషన్స్ లేకుండా అసలేమాత్రమూ సెక్సువల్ రిజర్వేషన్సూ లేకుండా...

ప్రపంచంపై గొప్ప నమ్మకం ఉండేది... అది... అది పోయింది విశాల్...!"

సన్నని ప్రకంపన లావణ్య నాజూకు కంఠంలో...

"నాకు తెలుసు మీకు నమ్మకం ఎందుకు పోయిందో..."

"ఏం తెలుసు మీకు....?"

".... ...." మౌనంగా చూశాడు విశాల్.

"ఎవడో నన్ను రేప్ చేశాడని. అదీ ఎవరికీ తెలీని ఆ విషయం మీకు మాత్రమే తెలుసనా.. అంతేనా..?!"

వో క్షణం ఆగి...

"ప్రపంచం అంటే తెలీని పసిడి మొగ్గల్ని కలుషితం చేస్తోన్న నాగరికత ఆ పదిహేడేళ్ళ కుర్రాణ్ణి నాపై ఉసిగొల్పింది. అదెలాంటిదైనా... అదో క్షణికపు ఉద్వేగమైనా జరగకూడనిది జరిగిపోయింది... ఎవ్వరూ కలగనడానికికూడా ఇష్టపడని దుస్వప్నం నా జీవితంలో నిజం అయ్యింది..."

మూడేళ్ళ క్రితం రోజూటిలానే ప్రైవేటు చెప్పించుకోవడానికొచ్చే ఇంటర్మీడియట్ కుర్రాడు తనని మానభంగం చేసిన దృశ్యం కళ్ళముందు కదుల్తోన్నట్టుంది...

తిరిగి ఆ విషయమే చెబుతోంటే...

అప్పటిదాకా లావణ్య కళ్ళల్లో కదలాడిన తడి...

గుండెల్లో శిలలా బిగుసుకుపోయిన వేదనని ద్రవింపజేస్తోందేమో..

చెంపలపై గుండె కారుస్తోన్న కన్నీటి వర్షపు చిత్తడి...!!

ఒక్క నిమిషం నిశ్శబ్దం... ఆ గదిలో—

"లావణ్యా! వారు ఒకడైనా, ముగ్గురైనా పర్యవసానం మామూలేగా...

సరే అవన్నీ నీ నోటితో వినాలనేది నా అభిమతంకాదు...! నీ అభిప్రాయం ఏవిటో తెలుసుకుందామని తీసుకువచ్చాను..."

"ఏవిటీ నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటారా...?!"

విశాల్‌ని సూటిగా చూస్తూ అడిగింది లావణ్య.

"ఎస్.. ఎగ్జాట్లీ! నా ప్రపోజల్‌కి నీ రెస్పాన్సేవిటోనని..."

ఎంత మామూలుగా అనబోయినా..

లావణ్య కళ్ళలోని ఇన్‌హిబిషన్‌లెస్, స్ట్రెయిట్‌నెస్ చూస్తోంటే విశాల్ మాట తడబడింది.

"నన్ను పెళ్ళి చేసుకునేవారు దొరక్క నేనిన్నాళ్ళూ పెళ్ళి చేసుకోకుండా ఆగేననుకున్నారా...? వూహు... అది కారణంకాదు... ఆ పీడకలని మాటమాత్రంగానైనా జీవితంలో రిపీట్ చెయ్యని. చెయ్యనివ్వని మనిషికోసం... నా అన్వేషణ"

"లావణ్యా! నేనో ఏకాకిని. నాకెవ్వరూ కూడాలేరు. ప్రేమస్పర్శ ఊహామాత్రంగానైనా తెలీక ముకులించుకుపోయిన నా గుండెకు నీ సహచర్యం కావాలి" విశాల్ మనసులోని ఆతురత ఆ గొంతు పలికే స్థాయిలోంచి అతిస్పష్టంగా తెలిసిపోతోంది.

"అది... అది నేనే కావాలని ఎందుకనుకుంటున్నారూ..." లావణ్య.

"మూడేళ్ళ క్రితం మీరు బెజవాడనుంచి వొచ్చి ఇక్కడ జాయిన్ అయినప్పటినుంచీ ఇష్టం... ఆ ఇష్టం.. మీకలాంటి అన్యాయం జరిగిపోయిందని తెలిసినా తగ్గిపోలేదు.... లావణ్యా!

అసలెప్పుడు మిమ్మల్ని చూసినా....

ఆ పెద్ద కాలిక్యులేటర్ని చకచకా ఆపరేట్ చేసే మీ నాజూకు వేళ్ళని చూసినప్పుడల్లా.. ఒంగి, గుండెల్లోని ప్రేమనంతా పెదవుల్లోకి తెచ్చుకుని... ఆ వేళ్ళపై ముద్దిడుతూ నా ప్రేమని తెలియచెయ్యాలనే స్వప్నంలాంటి కోరిక"

బట్ నేనో పిరికివాణ్ణి...

ఇంతకాలం ఇన్ని ఉపద్రవాలూ... ప్లీజ్ కాదనవ్‌గా... కాదనకు లావణ్యా..."

అంటూ తాను కూర్చున్న కుర్చీలోంచి లేచి, లావణ్య వెనగ్గా వొచ్చి, ఆవిడ బుజాల మీదుగా ఒంగి మెడవొంపులో ముద్దిడబోయాడు...

ఆపుకోలేని తమకం...

ఒక తుఫానులాంటి కోరిక. మనస్సుని అల్లకల్లోలం చేస్తోంటే..

కెరటంలా లావణ్యని కమ్మేసి...

మనస్సుదీరా అనుభవించాలనే కోరిక నిలవనివ్వడంలేదు విశాల్‌ని...!

మరి. లావణ్య మాట..."

హఠాత్తుగా తనపైకి వొంగిపోతున్న అతన్ని కలవరపాటుగా చూసిందామె.

మొదటిసారిగా బెదరు, దాంతోపాటు....

ఇందాక చెప్పినట్టు, మనిష్యులమీద మునుపటి నమ్మకం పోయిందంతే... అదే.... ఆ అపనమ్మకం లాంటి భావానికి భౌతిక నిర్వచనం కాబోలు... ఆ చూపు!

"ప్లీజ్. కాదనకు లావణ్యా...!" శివరయ్యిపోతున్నాడు విశాల్.

"వొద్దండీ.. ప్లీజ్ ఇప్పుడేమీ వొద్దు. మీరన్నట్టు మీ వెంట ఎందుకొచ్చానా అనేలాంటి స్థితిలోకి బలవంతంగా నెట్టబోకండి నన్ను..."

కాస్త అర్థింపుగానే అంది లావణ్య.

"నామీద...!. నామీద నమ్మకం లేదా....?"

లావణ్య బుజాలమీద విశాల్ చేతులు దేన్నో వెదుక్కుంటూ కిందికి జారుతున్నాయ్..

"వూహు.... నమ్మకం, అపనమ్మకం కాదు.. ప్రశ్న! వాటివల్ల నేను పొందేదీ కోల్పోయేదీ కూడా ఏమీ లేదు కానీ.... ఇష్టం ప్రేమ అంటే 'ఇది' మినహా మరేం ఉండదా అని తేల్చేసుకోవాల్సొస్తుందేమోనని... అంతే!!" అంటూనే అతన్ని విడిపించుకుంది.

"లావణ్యా! రేపే రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులో మన పెళ్ళి రిజిస్టర్ చేయిస్తాను. ప్లీజ్ కాదనకు..."

అంత సంకట స్థితిలోనూ నవ్వొస్తోంది లావణ్యకి.

"అయినా సరే ప్రస్తుతం వద్దు..."

దేన్నో అంచనా వేస్తూ అంది లావణ్య.

రోషం వచ్చేసినట్టుంది విశాల్‌కి..

"ఐ కెన్ గివ్ యు ఎన్ గ్యారంటీ....

నీకు తెలిసిన ముద్దులూ— నీకు తెలిసిన సుఖం కంటే ఇంకా గొప్ప సుఖాన్ని చూపించగలను... ఓ.కే...!?"

అతని మాట పూర్తికానేలేదు... విశాల్ చెంప పగిలిపోయింది...

చెంపని చేత్తో పట్టుకుని బిత్తరపోయిన విశాల్ అలాగే ఉన్నాడు.

మూలన వదిలిన చెప్పులేసుకుని తలుపు తీసుకుని విసురుగా వెళ్ళిపోతున్న లావణ్యని బైర్లు కమ్ముకున్న కళ్ళతో చూస్తూ!

పాపం.... విశాల్... అతనికి తెలీదు—

ఆ అమ్మాయికి గొప్పగా సుఖపెట్టగలమగాడు కాదు కావాల్సింది...

అసలా సుఖమేదో తానూ ఇవ్వగలదు...

తనక్కావల్సింది..

ఆ పీడకలని గుర్తు చేస్తూ పోలుస్తూ తన ఆధిక్యతను నిరూపించుకునే మగాడూ మొగుడూ కాదనీ—

అంతకంటే నీకింకెంతో చూపించగలననుకుంటే...

వాడికి... వీడికి భేదమేముంది.. అసలలా అయితే...

ఎప్పుడో జరిగిపోయిన 'రేప్' ప్రతి రోజూ.. జీవితాంతం భరించాలి!

ప్చ్.... విశాల్...

పేరు మాత్రమే కాదు— హృదయమూ ఉండాలి విశాలంగా...

ఒక మనిషి సుఖాన్నీ దుఃఖాన్నీ మంచినీ, చెడునూ.. వూహూ...

ఇవన్నీ కలిసిన మారేళ్ళ జీవితాన్ని పంచుకుంటూ భరించాల్సిన భర్త గుండె ఎంత విశాలంగా ఉండాలీ...?!

మరీ మనిషి గుండె గుప్పెడే కదూ... విశాలమయ్యేదెలా..?

మరి విశాల్ సంగతో...??

అందుకే ఆ చెంప దెబ్బ!

ఇంతలేసి విశాలహృదయాలు(?) ఎదుటి మనిషి జీవితాన్ని... అదీ లావణ్యలాంటి వారి బతుకుల్నేం ఉద్ధరిస్తాయి...?!

29/4/90

వాస్తవభవన నిర్మాణశాస్త్రం 'వాస్తు'!

"వాస్తు" వాస్తవమైనది. సత్యమైనది. వాస్తవ నిరూపణ అయినది. 'వాస్తు' వస్తుమార్పిడి ద్వారా జీవాంధకారాన్ని తొలగించి వెలుగు చూపేది.

ఈ రోజుల్లో ముఖ్యంగా 'వాస్తు శాస్త్రం' చెప్పని వారు, హోమియో వైద్యం చేయనివారు లేరంటే అతిశయోక్తికాదు. అదేవిధంగా 'యోగ' విషయంలో బ్రహ్మంగారి, వేమన రచనలను, అనేక మర్మార్థముల తో వారివారికి తోచిన రీతుల్లో ఊహించడం హద్దులే కుండా పోయింది. ఛేపు పట్టినవాడు వాస్తుశాస్త్రజ్ఞుడు, తాపీ పట్టిన వాడల్లా తాపీమేస్త్రీ అయినాడు.

మా ప్రాంతంలో అవధూత, సర్వసంగ పరిత్యాగి వెంకయ్యస్వామివారు ఉండేవారు. వారికి ఈ లౌకిక ప్రపంచంతో ఏమీ పనిలేదు. వారు 'సహితం' కోరిన వారికి 'వాస్తు' సలహాలు ఇచ్చేవారు. సాయి సాన్నిధ్యము చేరిన శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారు సహితము వాస్తు శాస్త్రంపై చిన్నరచన చేసినారు. అంటే మన రాష్ట్రంలో 'వాస్తుశాస్త్రం' పట్ల మక్కువ చెప్పనక్కర లేదను కుంటాను.

గత శాస్త్రములన్నీ ముఖ్యంగా వాస్తు శాస్త్రములు, అభూతకల్పనలతో నిండి, సామెతల తంపరలతో నిండి, సామాన్యునికి అర్థముకాని సంస్కృతలిపిలో ఉండేవి. నేడు శాస్త్రము కనుగొంటున్నామని చెప్పే కొందరు మరి క్రొంగ్రొత్త సామెతలు కనిపెట్టి అభూత కల్పనలు పెంచి, సరళము పాటించక గత "అగమ్య గోచరాన్ని పునరావృతం చేస్తున్నారు.

ఈ లోకానికి పరిశీలన, యథార్థ వాస్తుశాస్త్రమును కనుగొనిన వారు శ్రీ ముద్రగడ రామారావు, శ్రీ సాధూరాంజీ, ఇద్దరే తప్ప మరెవ్వరు లేరు. స్థలములో నైరుతిభాగమునందే నిర్మాణం చేపట్టవలెనని, అందు వలన గృహస్థులకు సర్వవైభవములు జరుగునని వేలాది నిర్మాణముల ద్వారా నిరూపించారు. ఆ ప్రాతిపదికపై

ద నేడు కొందరు మరలా అభూతకల్పన సామెతల రచనలతోటి గతి తప్పిన రచనలు చేస్తున్నారు.

గుంట, వంట, పంట, పెంట

ఈ చతుస్స్రాతముపై, దక్షిణ, పడమరల మిట్ట, తూర్పు, ఉత్తరము పల్లం అనే తీరుపై పై శాస్త్రమంతా ఆధారపడి ఉంది. "పాడరా పాడరా పాచిపళ్ళ దాసరి" అనుచందమున, ఈ విషయమై రకరకాల సామెతల ద్వారా వక్కాణింప పనిలేదని గమనించాలి. ఇది ప్రతి నిర్మాణానికి వర్తిస్తుంది. ఈ విషయం పదేపదే చెప్పే పనిలేదు. గుంట అంటే ఈశాన్యమున బావి, ఆగ్నేయమున వంట, నైరుతిలో పంట, అంటే స్టాకు, వాయవ్యమున పెంట అంటే పాకిదొడ్లు (దిబ్బలు) నిర్మించుకొనవలెను. ఇందుకు రెండవ పద్ధతి లేదు. పుట్టిన జాతకమును, హస్తమున ఉన్న రేఖలను ఎవరూ మార్చలేరు. స్థలమార్పిడి ద్వారా మానవుని నిమ్న తీరులను పరిహరింపజేసి మహోన్నత స్థితికి తీసుకొని రావచ్చును.

జాతకమున లగ్నాష్టమాధిపతులు వ్యయంలో (12 ఇంట) ఉంటే ఆ దశ, ఆ దశాంతర భుక్తులలో జాతకునికి మారకం అని ప్రమాణము. జీవిత రేఖ మధ్యలో తెగి, హృదయరేఖ మధ్యలో తెగిన అర్థ ఆయుస్సులో మరణకారణం అవుతుందని ప్రమాణం. హృదయవ్యాధితో కర్మసిద్ధాంతాన్ని నమ్మినవారు ప్రత్యామ్నాయము వెతకలేపోయారు.

మహనీయుల అంతరార్థములు సత్యమార్గమును సూచించేది వాస్తుశాస్త్రమని అర్థము. వస్తుమార్పిడి ద్వారా జాతకములకు అతీతంగా, హస్తరేఖలకు అతీతంగా చెడుకర్మకు అతీతంగా జనజీవితములు మహానంద కరంగా మలచుకొనవచ్చునని లోకమునకు పై ఇద్దరే తెలిపారు. తర్వాత అందరూ వారి కాపీగాళ్ళే. అట్లాగే సాధూరాంజీ గారితో నా అనుభవం వారికి '9' అంకెమీద ఉండే అభిమానం, 'సత్యము' అంటే సత్యమే అని జీవించిన వ్యక్తిపై మరొకసారి ప్రస్తావిస్తాను.

దిక్కు నిర్ణయము

ప్రస్తుతమున్న దిక్సూచి యంత్రమున ందున్న వేలను రసమట్టమున సవరించి ఆ యంత్రమును నిలిపి దక్షిణ, ఉత్తరములను ఖరారు చేసికొని మూలమట్టము ద్వారా దక్షిణ, పడమరలను సరిచేసి తూర్పు ఉత్తరములు పెంచులాగున ఉంచాలి. కిలో చెక్కర తింటే రోగం లాగున, తూర్పు, ఉత్తరములు మరీ ఎక్కువ పెంచి ఉండరాదు. గరిష్ఠంగా దక్షిణ, పడమరకు రెట్టింపుకు మించి ఉత్తర, తూర్పు పొడవులుండరాదు. "లే అవుట్స్" పెట్టునపుడు ప్రతి ప్లాటుకు ఈశాన్యము పెంచరాదు. 'లేఅవుట్' తూర్పు, ఉత్తర పు అంచు ప్లాట్లు మాత్రం ఈశాన్యము పెంచవచ్చును. అట్లుకాక, విడి ప్లాటుకు పెంచిన నైరుతి ఆగ్నేయములు పెరుగును. వీలైంనతవరకు దిక్సూచి ప్రకారం ప్లాట్లు నిర్ణయించాలి. ఆ ప్రాంతం మరీ విడ్డూరంగా ఉన్న మూలమట్టమునకు సవరించి "ప్లాట్లు' వేయవలెను. లోకమున ఈశాన్యము తిరగవలెనా పెరగవలెనా అనే వివాదం ఉంది. ఈశాన్యము "పెరగవలెనే"కానీ తిరిగేది ఉండదు. 'ప్లాటు' లేక ప్రహరీ అనుసరించియే నిర్మాణము ఉండవలెను. అట్లు కానిచో నిర్మాణమునను సరించియే ప్లాటు ఉండవలెను. దీనికి విరుద్ధముగా ఏమీచేయరాదు. ఇది అనుశాసనము. ప్లాటులో నైరుతియందే నిర్మించవలెనని, ఇది కీలకమైన విషయమని మరలా మరలా చెప్పపని లేదు. నిర్మాణ ప్రదేశమునకు దక్షిణ పడమరల యందు ఎంత తక్కువ ఖాళీ ఉంటే అంత మంచిది. అలాగే తూర్పు ఉత్తరములు ఎంత ఖాళీ ఉంటే అంత మంచిది. "ప్లాటు" సహజంగా తూర్పుపడమరలు పొడుగు ఉండాలి.

ఆయములు— అవస్థలు

నవవర్గు సాధన పేరుతో "బ్రిటీషు ఛేపు" లెక్కలకు కొన్ని కట్టి, కట్టిన (లెక్క కట్టిన) వారికే అర్థముకాని పద్ధతిలో పేరుకొక దిక్కున కట్టాలనే పద్ధతిచెప్పి పబ్బము గడుపుకునే సిద్ధాంతము ఉంది. ఆ సిద్ధాంతము పద్ధతితో మనకిక పనిలేదు. వ్యాస విస్తార భీతిచే నిలుపుతాను. నైరుతి నిర్మాణం నిర్ధారించుకొన్నాము కనుక తగురీతిలో నిర్మాణముచేసిన ఎలాటి మార్పులు మరలా చేయకున్న కుటుంబీకునికి అభివృద్ధిలో మార్పుండదు.

శంకుస్థాపన

నైరుతి నిర్మాణ విధానమున, "సూర్యోదయ ప్రారంభము" తప్ప మరి ఏ ఇతర లగ్నముహూర్తములు అవసరములేదు. వేలాది నిర్మాణాల ద్వారా తేలినది ఈ విషయం 'నాచే రచింపబడుచున్న' "రాంజీ వాస్తు సంజీవిని" అను గ్రంథమున వివరించుచున్నాను. ఏ రోడ్డువైపునకైనా ఏ పేరుగలవారైనా సశాస్త్రీయముగ గృహనిర్మాణము చేసిన వైభవముగ నుందును. (ఒక ఆగ్నేయస్థలము తప్ప అనగా ప్లాటుకు తూర్పు— దక్షిణ రోడ్డుండుట)

గమనిక: ప్లాటు దిక్కుకు సవరించిన తదుపరి ఈశాన్యమున బావి త్రవ్వి ప్రహరీ గోడ నిర్మించి ఇంటి నిర్మాణము చేపట్టాలి.

స్థలనిర్ణయాలు

తూర్పు స్థలము: తూర్పు రోడ్డుగల స్థలమని అర్థము. ఇది సామాన్యస్థలము. తూర్పు ఉత్తరములు ఎక్కువ ఖాళీ ఉంచి గృహనిర్మాణం చేయాలి. తూర్పు ఖాళీ సంతానానికి, ఉత్తరం ధనం పెంపుకు పనికి వస్తుంది. ఇందుండు వారు ఆయా స్థలవైశాల్యమును బట్టి సుఖజీవనము సలిపెదరు.

ఆగ్నేయ స్థలము: తూర్పు దక్షిణములందు రోడ్డు గల స్థలము. ఇది ఎట్టి నిర్మాణములకు తగదు. విసర్జింప వలెను.

దక్షిణ స్థలము: దక్షిణము రోడ్డుగల స్థలము. ఇది వైభవోపేతమైన స్థలము. ఆగ్నేయమునందే వంటగది ఉండాలి. నైరుతిగది యందే పడకగది, వాయవ్యము నందు టాయ్‌లెట్, ఈశాన్యమున పూజగది ఉండాలి.

నైరుతి స్థలము: దక్షిణ పడమరలందు రోడ్లు ఉన్న స్థలము. ఇదియును మంచి స్థలము అయితే కొంత వైరాగ్యం ఉంటుంది. ఈ స్థలమునకు పశ్చిమ ముఖద్వారంలో ఉంచాలి. ఇందలి కుటుంబాలు దైవభక్తి కలిగి సౌభాగ్యవంతులై ఉంటారు.

పడమటి స్థలము: పడమర రోడ్డు స్థలము ఉత్తమమైనది. చతుస్స్రాతములు— దక్షిణ పడమర మెరక, తూర్పు ఉత్తరం పల్లం పాటించాలి.

వాయవ్య స్థలము: అత్యుత్తమమైనది, పడమర ఉత్తరం రోడ్డున్న స్థలము మొదటి రకం స్థలం. చతుస్స్రాతములు దక్షిణ పడమర మెరక, తూర్పు ఉత్తరం పల్లం పాటించాలి.

ఉత్తర స్థలము: ఉత్తరం రహదారిగల స్థలం ఆడవారి బలం ఎక్కువ ఉంటుంది. సామాన్య స్థలంపై సూత్రాల్లు పాటించాలి.

ఈశాన్య స్థలము: తూర్పు ఉత్తరం రోడ్లుండు స్థలము. వాయవ్యం తదుపరి ఉత్తమ స్థలం. బాగానే ఉంటుంది.

సరిగా లేకుంటే ఆస్తి ఉంటే అనుభవించే-వారుండరు అనుభవించేవారుంటే ఆస్తి ఉండదు.

వీధిపోట్లు— వెన్నులు

మొత్తలు— వీధి ప్రమింగుట

ఇంటికి ఏ పోటు పనికిరాదు. సాధూరాంజీగారు చరమ దశలో నేను కలిసి గడచిన అనుభవం. ఒక్క ఈశాన్య పోటు ఇటు తూర్పుగానీ ఉత్తరంగా పరిమిత వీధిపోటు మంచిది. అది ప్లాటు వెడల్పుకు మూడవ వంతే ఉండాలి. ఇక ఏ వీధిపోట్లు ఇక తగవు. ఒక వెన్ను అడ్డ వెన్నుకే వర్తిస్తుంది. వెన్నుపోటు, మిద్దెలకు, ఒకవైపు వంగిన రేకుల ఇళ్ళకు వర్తించదు. ఈశాన్యము ఒకరి కంటే తూర్పు ఉత్తరములు వీధిలోనికి పోయిన వీధి ప్రమింగుట అగును. ఇది చాలా మంచిది. మొత్తలు ఇంటికి పొడవరాదు (ఇతరుల) ఆగ్నేయ, వాయవ్య తరుగులు పనికివచ్చును. ఈశాన్య నైరుతి తరుగులు పనికిరావు.

ఇతర సూచనలు— ఇతరములు

మిద్దెమెట్లు: ఇంటికి ఆగ్నేయమున గర్భమున, నైరుతిలందు తప్ప ఎచ్చటను ఉండరాదు.

నీళ్ళట్యాంకులు: అనేకులు (తమ శాస్త్రము అధికంగా) తెలుసునని చెప్పేవారు సయితం "ఓవర్ హెడ్ ట్యాంక్స్" నైరుతి యందు నిర్మించుచున్నారు. ఇది నూటికి నూరుపాళ్ళు తప్పు. నీళ్ళ ఎత్తులు నైరుతి యందుంచరాదు. వాడే నీళ్ళు బరువుకాదు. కనుక మిద్దె చేపట్టుగోడ దాటకుండా ఈశాన్య వాయవ్యము లందు నీళ్ళ తొట్లు నిర్మించుకొనవలెను. ఎత్తు "బ్యాలెన్స్" అవసరమైతే నైరుతి చేపట్టు పెంచుకొనేది.

సెప్టిక్ ట్యాంకు: వాయవ్యమందే ఉంచవలెను. మరీ వసతి లేకుంటే ఈశాన్యబావిలోతుకు మూడో వంతు లోతుకే ఆగ్నేయమున ట్యాంకు త్రవ్వుకొనవచ్చును.

గృహనిర్మాణములు: రోడ్డు ఏవైపు ఉంటే ఆ వైపుకు తప్పనిసరిగా ద్వారము ఉండాలి. పేరు పేరుకు ద్వారముంచ పనిలేదు. ప్లాటుకు నాలుగువైపుల రోడ్లు ఉండవచ్చును. ఒకేసారి కుటుంబీకులు నాలుగు రోడ్ల ఇంటికి మారకూడదు. కీడు చేస్తుంది. గృహనిర్మాణములందు రెండువరుసల నిర్మాణము, మూడువరుసల నిర్మాణము కలదు. నిర్మాణపు వరుసలు బేసి వరుసలందుండాలి. రెండువరుసల నిర్మాణములో దక్షిణం, పడమర పెద్దగదులుండాలి. మూడు వరుసల విధానములో మధ్యవరుస పెద్దదిగను, ఇరువైపుల చిన్నదిగను ఉండాలి. తల్లిదండ్రుల పడకగది

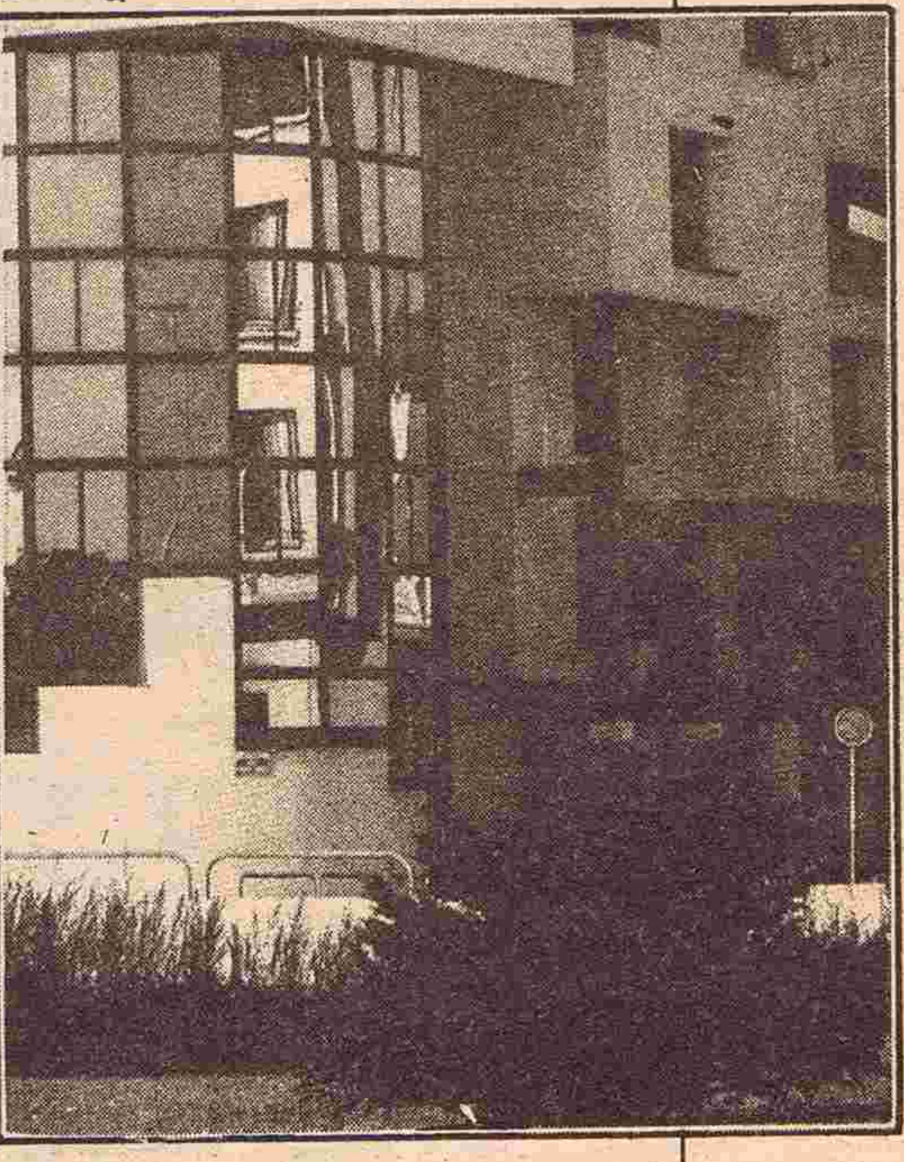

నైరుతియందు, పిల్లలగది వాయవ్యమున ఉండాలి. ఏ సింహద్వారమునకైనా ఆగ్నేయములో వంటగది ఉండాలి. ప్రతి గదిలోని ఆగ్నేయము ఆగ్నేయము కాదు. భవనమునకు ఆగ్నేయమే ఆగ్నేయగది. అవుతుంది. ఈశాన్య, వాయవ్యములందు, పూజగది. ఈశాన్యం పూజగది ఇమిడినవారు ప్రతిబెడ్‌రూంలో వాయవ్యమున టాయిలెట్ ఉండాలి. ఇంటిని పంచుకొనరాదు. ఏ సింహద్వారానికైనా ఎత్తుబేసిమెంటు ఉండాలి. ఏ పరిస్థితులోను దక్షిణం— పడమర వైపులందు నివేశన స్థలములు పొలములు కొనరాదు. ప్లాటులు ఈశాన్య, వాయవ్య, ఆగ్నేయములందు నిర్మాణము తగదు. "వర్కర్ల షెడ్లు" అవసరమైతే బావి చూపురాకుండా ఆగ్నేయం వేసికొవాలి. అన్నీ చాలురు ఉంచాలి. ద్వారములు, ఇతర ఉరువులు ప్రతిగదికి తూర్పునకు, ఉత్తరమునకు ఏదో కొద్ది మొత్త ఉంచి ఉంచాలి. దక్షిణ ద్వారము వారు మాత్రం ప్రహరీ గేటు సెంటరునందు ఉంచుకోవాలి. రూములు చాలవనే ఉద్దేశములేకుంటే ప్రధాన ద్వారములు సెంటర్లో ఉంచాలి. వంటగదికి సెంటరు ద్వారముంచాలి. బావికి ఎదురుగా నిర్మాణములు తగవు. తూర్పు ఉత్తరములందు భారీ చెట్లు పెంచరాదు.

కొసమెరుపు: మా గురువుగారు ఆత్మశక్తివలన, వారి అనుభవంద్వారా వేలాది నిర్మాణములు చేయడం జరిగినది. సత్ఫలితాలు పొందటం జరిగినది వ్యాస విస్తార భీతిచే చెడు అంశములు చర్చించలేదు.

—వాస్తు రామచంద్ర

సాధూరాంజీ గృహవ్,
(వా. రామచంద్ర),
రాంజీనగర్,
చింతారెడ్డి పాలెం రోడ్,
నెల్లూరు– 3.

నల్లశాలువా

(12వ పేజీ తరువాయి)

చూస్తున్నాయి.

'క్షమించండి... మాట్లాడలేను' అన్నాను.

ఇప్పుడూ అమ్మకు అన్యాయం జరిగిందనే నా బాధ...

అవును మరి...

అమ్మలెప్పుడూ అనంతమైన త్యాగాలు చేస్తుంటారు.

అవి వ్యక్తిగత అనుభూతులే కావచ్చు.

ప్రతి తల్లీ ఓ గొప్ప త్యాగమూర్తే!

నాకేం జరుగుతుందో తెలియదు...

ప్రిన్సిపాల్‌గారు వచ్చి నా భుజంమీద శాలువా కప్పారు.

ఆ లైట్ల వెలుతుర్లో 'నల్లగా' మెరిసిపోతోంది.

జీవితంలో నేను నలుపును ద్వేషిస్తాను.

అసహ్యించుకుంటాను.

అయితే ఇప్పుడలాంటి భావం లేదు.

ఈ నలుపులో ఏదో అద్భుతమైనది కనిపిస్తోంది.

ఇది పిల్లలందరూ నాకు చేస్తున్న సన్మానం....

ఇది నా తల్లి కన్న సుందర స్వప్నం

ఈ రోజునా ప్రతి ఆలోచనలోను...

ఓ నూతనకోణం తెరుచుకొంటోంది!

'ఇలాంటి కార్యక్రమాలగురించి మాకు తెలియదు. ఎవర్నో అడిగాం. ఏం చేయాలని. శాలువా కప్పమంటూ సూచించారు.

మా పిల్లలందరూ 'ఎర్రశాలువా' కప్పాలన్నారు. మేం చాలా ప్రయత్నించేశాం. ఈ ఊర్లో మాకు దొరికింది ఇది ఒక్కటే మాత్రమే. అందుకే అదే తెచ్చాం.

మాస్టారి మాటలు నాకు వినపడుతున్నాయి.

నేనింకా అనుభూతిలో ఉండగానే

వేదికమీదినుండి ఎవరో ఉద్వేగంగా చెబుతున్న ఈ మాటలు వినిపించాయి.

'ఇప్పుడే అందినవార్త, ఇరవై ఏడు సంవత్సరాలుగా శ్వేతజాతి జాత్యహంకారం బంధించిన నల్లటి సూర్యుడు 'మండేలాను' విడుదల చేశారు.'

ఒక్కసారిగా హర్షధ్వానాలు...

నా తెల్లని చొక్కామీద.. నల్లని శాలువా...

నా భుజాలమీద 'మండేలా'

ఎంతటి అద్భుత యాదృచ్ఛికత!